

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **J. P.**, zastoupen JUDr. Emilem Flegelem, advokátem v Praze 10, K chaloupkám 2, proti žalovanému: **Magistrát hl. m. Prahy**, Odbor dopravy, se sídlem Praha 1, Jungmannova 35, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

T a k t o:

- I. Magistrát hl. m. Prahy je povinen vydat rozhodnutí o návrhu žalobce ze dne 23. 11. 2011 ve věci obnovy stavebního řízení pro stavbu „Prodloužení trasy A metra v Praze ze stanice Dejvická a provozní úsek V. A – Dejvická (mimo) – Motol“, povolenou na základě stavebního povolení ze dne 11. 9. 2009 č. j. MHMP 598597SP/2009/DOP-01/Řá, a do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7.808 Kč, k rukám zástupce žalobce JUDr. Emila Flegela, advokáta, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se včas podanou žalobou dne 27. 8. 2012 domáhal ochrany před nečinností správního orgánu a žádal, aby soud uložil Magistrátu hl. m. Prahy vydat rozhodnutí ve věci obnovy stavebního řízení pro stavbu „Prodloužení trasy A metra v Praze ze stanice Dejvická a provozní úsek V. A – Dejvická (mimo) – Motol“, povolenou na základě stavebního povolení ze dne 11. 9. 2009 č. j. MHMP 598597SP/2009/DOP-01/Řá, povinnost, aby ve věci rozhodnout v soudem stanovené lhůtě třiceti dnů a uložil mu povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení.

Žalobce namítal, že je spoluvlastníkem pozemku parc. č. 1042/2 v k. ú. Vokovice, vedeném na LV č. 5591 Katastrálním úřadem pro hl. m. Prahu. Pozemek je využíván ke stavební činnosti pro stavbu „Prodloužení trasy A metra v Praze ze stanice Dejvická a provozní úsek V. A – Dejvická (mimo) – Motol“, povolenou na základě stavebního povolení ze dne 11. 9. 2009 č. j. MHMP 598597SP/2009/DOP-01/Řá.

Dopravní podnik hl. m. Prahy realizuje stavbu na inkriminovaném pozemku, přestože nedisponuje právy k pozemku odpovídajícími ustanovení § 110 odst. 2 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Žalobce a další spoluvlastníci inkriminovaného pozemku byli opomenutými účastníky stavebního řízení, a proto dne 23. 11. 2011 podali návrh na obnovu stavebního řízení s žádostí o přiznání odkladného účinku podle § 100 odst. 6 správního řádu. Toto podání doplnili dne 7. 12. 2011 a 10. 2. 2012.

Žalovaný vydal dne 27. 2. 2012 vyrozumění č. j. MHMP 112926/2011/DOP-01/Ra-vyroz. O tom, že návrh na obnovu řízení postoupil podle § 12 správního řádu Úřadu městské části Praha 6, Odbor výstavby, jako orgánu příslušnému, přestože tento úřad vydal dne 31. 1. 2012 sdělení č. j. MCP6 006925/2012, ve kterém vyloučil svou příslušnost k projednání předmětné stavby.

Úřad městské části Praha 6, Odbor výstavby poté vyřídil postoupení návrhu na obnovu řízení sdělením ze dne 13. 4. 2012 č. j. MCP6 030749/2012 s tím, že se podle jeho názoru nejedná o návrh, který by zakládal účinky zahájení řízení o obnově, a proto věc odkládá.

Usnesení o odložení věci podle § 43 odst. 1 správního řádu vydáno nebylo, ve věci tedy nebyl učiněn žádný úkon, a proto se žalobce s dalšími spoluvlastníky inkriminovaného pozemku obrátil dne 23. 4. 2012 na Ministerstvo dopravy s podnětem k odstranění nečinnosti žalovaného. Ministerstvo dopravy sdělilo dne 28. 5. 2012 pod č. j. 83/2012-130-SPR/2, že neshledalo důvody pro provedení opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 2 správního řádu, neboť postup žalovaného který učinil první úkon v řízení zahájeném dne 23. 11. 2011 teprve dne 28. 2. 2012 nelze podle Ministerstva dopravy považovat za nečinnost.

Podle názoru žalobce Ministerstvo dopravy přešlo bez povšimnutí argument věcné nepřislušnosti Úřadu městské části Praha 6, Odbor výstavby, neboť je nesporné, že stavební povolení, proti kterému směřoval návrh žalobce a dalších spoluvlastníků, bylo vydáno speciálním stavebním úřadem, tj. žalovaným, a proto je povinen vést také řízení o obnově stavebního řízení. Žalovaný správní orgán zůstává nečinný.

Žalovaný správní orgán ve svém dopise ze dne 4. 10. 2012 tvrdil, že v této věci je vedeno na Ministerstvu dopravy odvolací řízení a spis spolu s předkládací zprávou byl ministerstvu doručen dne 6. 9. 2012, a že po vrácení bude spis zaslán neprodleně s vyjádřením na Městský soud v Praze.

Městský soud v Praze dne 14. 3. 2013 znovu vyzval žalovaný správní orgán k předložení správního spisu a vyjádření k žalobě.

Žalovaný správní orgán ve svém dopise ze dne 22. 4. 2013 uvedl, že Ministerstvo dopravy dne 27. 3. 2013 vydalo rozhodnutí č. j. 131/2012-130-SPR/4, jímž rozhodlo podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu ve společném řízení o odvoláních účastníků řízení J. P., J. J., M. K., MUDr. V. L., Ing. M. S., podaných proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 13. 4. 2012, č. j. MHMP 598597-oprava/2009/DOP-01/Řá,Za, tak, že toto rozhodnutí se zrušuje a řízení se zastavuje. V tomto rozhodnutí, jehož kopii žalovaný ke svému sdělení přiložil, Ministerstvo dopravy zmiňuje podání žalobce návrhu na obnovu stavebního řízení se všemi konsekvencemi.

Žalovaný správní orgán ve svém dopise ze dne 22. 4. 2013 dále tvrdil, že správní spis v této věci je stále na Ministerstvu dopravy, a že po vrácení bude spis zaslán neprodleně s vyjádřením na Městský soud v Praze. Nicméně dosud k tomu nedošlo.

Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního se žalobce ani žalovaný nevyjádřili.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze rozhodoval podle ustanovení § 81 odst. 1 soudního řádu správního na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

V inkriminované věci je nesporné, že žalobce spolu s dalšími spoluvlastníky pozemku parc. č. 1042/2 v k. ú. Vokovice podal žalovanému Magistrátu hl. m. Prahy, jako speciálnímu stavebnímu úřadu, dne 23. 11. 2011 návrh na obnovu stavebního řízení s žádostí o přiznání odkladného účinku podle § 100 odst. 6 správního řádu, přičemž toto podání doplnil dne 7. 12. 2011 a 10. 2. 2012. Nicméně do dnešního dne nebylo o tomto návrhu na obnovu řízení žalovaným rozhodnuto.

Podle § 79 odst. 1 soudního řádu správního ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Ans 5/2008–164 citované ustanovení § 79 s. ř. s. vymezuje okruh tvrzení, která musí žalobce uplatnit, aby jeho procesní úkon (žaloba) měl zamýšlené účinky, tj. dal vzniknout příslušnému procesně-právnímu vztahu, a vedl soud k rozhodnutí směřujícímu k ochraně veřejného subjektivního práva, v daném případě práva na vydání rozhodnutí či osvědčení správního orgánu. V průběhu řízení se poté zkoumá, zda žalobce tvrzenou věcnou legitimaci k podání žaloby skutečně měl, resp. zda se žalovaný tvrzené nečinnosti dopustil, zda je tedy skutečně věcně pasivně legitimován. V tomto smyslu je třeba institut aktivní legitimace chápat v tradičním pojetí jako oprávnění

vyplývající z hmotného práva; má ji ten z účastníků, komu svědčí právo nebo povinnost, o něž se v řízení jedná. Rozšířený senát tedy uzavřel, že posouzení toho, zda je správní orgán nečinný ve smyslu § 79 s. ř. s., je otázkou důvodnosti žaloby (součástí rozhodnutí ve věci samé), nikoliv otázkou existence podmínek řízení.

Žalobce se svým podáním v inkriminované věci domáhá ochrany před nečinností správního orgánu, tj. žalovaného Magistrátu hl. m. Prahy, když již dne 23. 11. 2011 podal návrh na obnovu stavebního řízení s žádostí o přiznání odkladného účinku podle § 100 odst. 6 správního řádu, přičemž toto podání doplnil dne 7. 12. 2011 a 10. 2. 2012. Skutečnost, že nadřízený správní orgán žalovaného, tj. Ministerstvo dopravy, ve svém rozhodnutí ze dne 27. 3. 2013, č. j. 131/2012-130-SPR/4, komentoval toto podání, jakož i postup, který žalovaný ve věci zaujal, neznamená ve svých důsledcích, že o podání žalobce ze dne 23. 11. 2011, tj. návrhu na obnovu řízení žalovaným bylo rozhodnuto. Žalovaný správní orgán tedy je již v inkriminované věci dva roky nečinný.

Městský soud v Praze ze shora uvedených důvodů postupoval v souladu s § 81 odst. 2 soudního řádu správního a uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí a stanovil k tomu přiměřenou lhůtu tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Městský soud v Praze považuje za nutné v této souvislosti odkázat na nález Ústavního soudu III. ÚS 677/0, v němž Ústavní soud judikoval: *V dosavadní judikatuře ve věcech ústavních stížností interpretoval Ústavní soud pojem svévole ve smyslu extrémního nesouladu právních závěrů s vykonanými skutkovými a právními zjištěními, dále ve smyslu nerespektování kogentní normy, interpretace, jež je v extrémním rozporu s principy spravedlnosti (příkladem čehož je přepjatý formalismus), interpretace ocitající se v extrémním nesouladu s obsahem jak právní praxí, tak i doktrínou obecně akceptovaných výkladových metod, jakož i interpretace a aplikace zákonných pojmů v jiném než zákonem stanoveném a právním myšlením konsensuálně akceptovaném významu, v tom rámci i odklonu od ustálené judikatury, aniž by byly dostatečně vyloženy důvody, na základě nichž soud výkladovou praxi dosud převažující a stabilizovanou odmítá, a konečně ve smyslu rozhodování bez bližších kritérií či alespoň zásad odvozených z právní normy (nálezy sp. zn. III. ÚS 138/2000, III. ÚS 303/04, III. ÚS 351/04, III. ÚS 501/04, III. ÚS 606/04, III. ÚS 151/06 a IV. ÚS 369/06). Z pohledu objektivního teleologického výkladu je zřejmé, že brojí-li návrhovateli opodstatněně proti nečinnosti správního orgánu, nemůže mít relevanci pro úvahy o nákladovém výroku podané žaloby skutečnost, zda (ve vztahu k obsahu právní úpravy opožděné) vydání rozhodnutí bylo učiněno v důsledku jejího podání či nikoliv, tedy zda žalovaný správní orgán měl o podání žaloby proti (vlastní) nečinnosti objektivní znalost.*

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci plný úspěch. Výši náhrady potom určil podle vyhl. č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), a to tak, že 2.000 Kč činily náklady na uhrazení soudního poplatku, dále náklady právního zastoupení za dva úkony právní pomoci podle § 9 odst. 3 a 2.100 Kč, tj. převzetí a příprava zastoupení, písemné podání žaloby, a 2x režijní paušál podle § 13 odst. 3 a 300 Kč, tedy celkem 7.808 Kč včetně DPH ve výši 21%.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 6. ledna 2014

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová